

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Gîtlan Liviu și de către avocatul Onică Boris în numele acestuia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Soroca, sediul Central din 11 mai 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 august 2018, în cauza penală privindu-l pe

Gîtlan Liviu xxxx, născut la xx xx xxxx, originar și domiciliat în s. xxxx r-nul xxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.08.2017 – 11.05.2018;

Instanța de apel: 06.06.2018 – 15.08.2018;

Instanța de recurs: 08.10.2018– 15.12.2018.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 11 mai 2018, Gîtlan Liviu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(4) Cod penal la 12 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Conform art.85 alin.(4) și 87 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a fost adăugată la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea rămasă neexecutată a pedepsei stabilită prin sentința judecătoriei Edineț sediul Dondușeni din 21.12.2017, și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 12 ani 1 lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Solicitarea acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor în mărime de 11 950 lei a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Gîtlan Liviu la 11.04.2017, în perioada de timp cuprinsă între ora 20:00-24:00, fiind în stare de ebrietate

alcoolică, aflându-se în gospodăria amplasată în satul xxxx raionul xxxx, unde locuia împreună cu tatăl său Gîtlan Alexandru, a.n.xx xx xxxx, în urma unei cerți familiale iscate cu ultimul, intenționat, i-a aplicat mai multe lovituri cu un obiect contondent cu suprafața limitată de formă alungită, cauzându-i echimoze la nivelul antebrățelor, mâinilor și coapsei drepte, după care, prin mecanism de compresie cu obiecte contondente asupra toracelui, i-a cauzat ultimului trauma toracică-închisă, manifestată prin echimoză pe hemitoracele drept, fractura sternului la nivelul spațiului intercostal 3, fractura coastelor 1-8 pe dreapta și 3-6 pe stânga cu formare de volet costal, embolie tisulară la nivelul vaselor pulmonare emfizem pulmonar acut și șoc traumatic, leziuni ce se califică drept vătămare corporală gravă, periculoasă pentru viață, în rezultatul căreia, partea vătămată a decedat.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, solicitând casarea acesteia în partea cheltuielilor judiciare, invocând că instanța neîntemeiat a respins solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor medico-legale în mărime de 11 950 lei.

În motivarea apelului a invocat că prima instanță urma să încaseze cheltuielile de judecată din contul inculpatului în beneficiul statului, or aceste cheltuieli au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în prezenta cauză.

Consideră, că ținând cont de prevederile art.art.227, 229 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuielile pentru efectuarea expertizei urmau a fi încasată din contul inculpatului, dat fiind faptul că efectuarea cheltuielilor într-o cauză penală este provocată de săvârșirea unei infracțiuni, care impune desfășurarea urmăririi și a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui care a comis-o, ca urmare cheltuielile sunt imputate persoanei condamnate pentru săvârșirea infracțiunii, temeiul juridic fiind vinovăția infracțională, deoarece fără săvârșirea infracțiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

3.2. Avocatul Onică Boris în numele inculpatului Gîtlan Alexandru, solicitând admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei, conform procedurii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

În argumentarea apelului declarat, avocatul a invocat că atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată martorii audiați n-au declarat că ar fi văzut ca inculpatul Gîtlan Liviu să-l fi bătut pe tatăl său. Dimpotrivă, aceștia au indicat că Alexandru Gîtlan făcea abuz de alcool, cădea pe jos și era însângerat. Apărarea a făcut referire la martorii S. Medinschii, A. Gîrbu și la alți martori.

Mai indică că, prin adevărul de la medicul de familie I. Vasilachi sa stabilit un șir de traume obținute în urma căderilor din cauza folosirii abuzive a băuturilor spirtoase de către Alexandru Gîtlan.

Referitor la raportul de expertiză medico-legală a cadavrului din 19 iulie 2017, a menționat că a solicitat audierea expertului și numirea unei expertize suplimentare ținând cont de parametrii pragului și fotografiile care au fost anexate la dosar, însă instanța l-a respins. Neclaritatea raportului de expertiză medico-legală este legată de faptul, că pragul n-a fost cercetat la urmărirea penală și n-a fost prezentat expertului. Consideră, că în

acțiunile lui Gîțlan Liviu lipsesc indicii infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal, aceste acțiuni au fost cauzate din imprudență la art.157 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 august 2018, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și just a ajuns la concluzia că inculpatul Gîțlan Liviu, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(4) Cod penal, ceea ce rezultă din totalitatea de probe acumulate în cauză, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

În pofida faptului că inculpatul nu și-a recunoscut vina în cele incriminate, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită cu certitudine prin probe acumulate de organul de urmărire penală, cercetate de către prima instanță și verificate de către instanța de apel și anume prin: declarațiile inculpatului Gîțlan Liviu, pe care le-a apreciat corespunzător în raport cu celelalte probe, declarațiile succesului părții vătămate Lisnic Iurie, declarațiile martorilor A. Pașcovschi, G. Medinschii, M. Druță, A. Gîrbu, Iu. Ivanov, M. Colța, V. Moscaliuc, Gh. Cauș, A. Moscaliuc, S. Gîțlan, precum și materialele cauzei, inclusiv: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.04.2017; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 13.04.2017; raportul de expertiză judiciară nr.35 din 26.05.2017; raportul de expertiză judiciară în comisie nr.186 din 19.07.2017.

Astfel, instanța de apel a considerat, că probele examinate formează un ansamblu probator al vinovăției inculpatului și combat argumentele prezentate de inculpat și apărătorul acestuia care este o evidentă formă de evitare de la răspunderea penală pentru infracțiunea săvârșită, or, s-a stabilit cert și fără careva dubii, că faptele expuse în învinuire își regăsesc în probele administrate și cercetate în ședința de judecată, suplimentar în instanța de apel.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța a apreciat-o ca fiind o modalitate de apărare a inculpatului și eschivarea de la răspunderea penală, or, versiunea acestuia a fost combătută prin probele administrate.

Referitor la pedeapsa stabilită, instanța de apel a reținut că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 75-77 Cod penal, ținând cont de circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, precum și de pericolul social al faptei și consecințele acțiunilor inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă, în măsură să-și atingă scopul de corectare și reeducare al acestuia.

Referitor la încasarea de la inculpatul a cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză medico-legală în mărime de 11 950 lei, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate, or, acestea reprezintă cheltuieli efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, cheltuieli ce sunt trecute în

contul statului, iar normele procedurale nu prevăd de a fi încasate din contul condamnatului a cheltuielilor judiciare în asemenea caz.

Astfel, instanța de apel s-a condus de prevederile art.227 Cod de procedură penală, care expres stabilește din ce sunt constituite cheltuielile judiciare și în special pct.4) alin. (2) al respectivului articol cert stabilește, că în cazul efectuării unei expertize pot fi atribuite la cheltuieli judiciare doar sumele cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei și nicidecum însăși cheltuielile suportate integral pentru efectuarea unei expertize când aceasta are statut de probă în procesul penal.

Totodată, instanța de apel a conchis că, argumentele invocate în apelul părții apărării sunt nefondate, fiind combătute de probele anexate și circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești în instanța de fond și verificate în cadrul procedurii de examinare a apelului.

În continuare, instanța de apel a remarcat că pe parcursul procesului penal inculpatul și-a declarat nevinovăția sa, dar totuși în apel apărarea admite, că inculpatul i-ar fi cauzat vătămările corporale din imprudență, solicitând de a recalifica acțiunile inculpatului din art.201¹ alin.(4) Cod penal, în cele ale art.157 Cod penal.

6. Nefiind de acord cu soluțiile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare inculpatul Gîțlan Liviu și avocatul Onică Boris în numele acestuia, au declarat recursuri ordinare.

6.1. Inculpatul Gîțlan Liviu, invocând temeii pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând în argumentarea recursului că, instanțele ierarhic inferioare au apreciat eronat probele și circumstanțele cauzei, vinovăția sa nefiind probată, circumstanțele cauzei contravin probelor din dosar, în cadrul cercetării judecătorești nu au fost acumulate probe pertinente, concludente și utile care ar confirma că în acțiunile sale se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal.

Astfel a menționat că, vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate nu o recunoaște, mai mult ca atât, el a fost judecat ilegal, instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată. Consideră că, în acțiunile sale lipsesc indicii infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal, leziunile au fost cauzate din imprudență, prin urmare fapta urma a fi calificată în baza art.157 Cod penal.

6.3. Avocatul Onică Boris în recursul declarat în numele inculpatului, fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței și deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În argumentarea recursului recurentul a invocat aceleași motive care anterior le-a menționat în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor ordinare declarate, solicitând respingerea acestora, deoarece sînt motivate prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă este corectă concluzia instanțelor de fond privind vinovăția acestuia, iar motivele invocate de

recurenți au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora le-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în decizie.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinar declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Precum a fost menționat supra, inculpatul, invocă drept temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.8) și 12) Cod de procedură penală, își exprimă convingerea că instanțele de judecată au încadrat greșit acțiunile în baza art.201¹ alin.(4) Cod penal, dat fiind faptul că, acțiunile inculpatului nu au avut un caracter intenționat, iar cauzarea leziunilor corporale părții vătămate au fost din imprudență, prin urmare fapta urma a fi calificată în baza art.157 Cod penal, iar avocatul Onică Boris semnalează pct.8) a aceleiași norme procesual penale, Colegiul penal constată că, de fapt, recurenții contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire a fost comisă de către inculpat.

Având în vedere că, din cuprinsul recursurilor declarate se reține, că recurenții au invocat temeiuri similare de casare a deciziei instanței de apel, Colegiul penal se va expune în cumul asupra soluției de inadmisibilitate adoptate în privința acestora.

Sub aspectul argumentelor invocate prin prisma temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, instanța de recurs conchide că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului în cauză, din următoarele considerente.

Colegiul penal reține că, recurenții consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a ajuns la o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului în baza art.201¹ alin.(4) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de *"neîntrunire a elementelor infracțiunii"*, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului Gîțlan Liviu a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a martorilor și probele materiale administrate, prin

citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesul-verbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpatului Gîtlan Liviu, menționând că argumentele recurenților cu privire la nevinovăția inculpatului nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, argumentele invocate de către recurenți referitor la nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, sînt neîntemeiate și se resping, deoarece atât instanța de fond, cât și instanța de apel au motivat condamnarea inculpatului Gîtlan Liviu prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe care cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal și anume: declarațiile succesului părții vătămate Lisnic Iurie, declarațiile martorilor A. Pașcovschi, G. Medinschii, M. Druță, A. Gîrbu, Iu. Ivanov, M. Colța, V. Moscaliuc, Gh. Cauș, A. Moscaliuc, S. Gîtlan, cât și prin materialele cauzei: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 12.04.2017; procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 13.04.2017; raportul de expertiză judiciară nr.35 din 26.05.2017; raportul de expertiză judiciară în comisie nr.186 din 19.07.2017.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că, Gîtlan Liviu nu ar fi săvârșit infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(4) Cod penal, contravin materialelor cauzei, deoarece, atât instanța de fond, cât și cea de apel corect a menționat că vinovăția inculpatului se dovedește prin probele enumerate mai sus și care sunt afirmațiile invocate de către inculpat în apărarea sa.

Instanța de recurs, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanțelor, care au constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Gîtlan Liviu în comiterea infracțiunii prevăzute art.201¹ alin.(4) Cod penal, după semnele calificative: violența în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente soldate cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății soldate cu decesul victimei, fiind stabilite în cauză toate elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Astfel, atât prima instanță, cât și instanța de apel s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și au motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-au dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Cu referire la argumentele recurentului sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, considerând că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul atestă, că o astfel de eroare în speța dată nu se constată. Supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent, se apreciază ca fiind legală și întemeiată concluzia instanțelor de fond și de apel privind constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal.

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară stabilită, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală instanța de recurs trebuie să tina seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către

instanța de apel, dar va supune unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit norme penale.

În speța dată, inculpatul Gîțlan Liviu, a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală și condamnat de către instanțele ierarhic inferioare în baza art.201¹ alin. (4) Cod penal - „*violența în familie, acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare și alte acțiuni violente soldate cu vătămarea gravă a integrității corporale și a sănătății soldate cu decesul victimei*”.

În acest sens Colegiul atestă că, la soluționarea cauzei, instanța a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal, stabilind clar existența elementelor infracțiunii imputate.

Argumentul precum că instanțele de judecată au încadrat greșit acțiunile inculpatului în baza art.201¹ alin.(4) Cod penal, pe motiv că acțiunile inculpatului nu au avut un caracter intenționat, iar cauzarea leziunilor corporale părții vătămate s-ar fi produs din imprudență și prin urmare, inculpatul urma să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.157 Cod penal, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, deoarece instanțele corect au constatat că cumulul de probe administrat în speță confirmă, că acțiunile inculpatului au avut un caracter intenționat. Partea vătămată s-a ales cu vătămări corporale grave, periculoase pentru viață soldate cu deces nu în urma unei atitudini neglijente a inculpatului, dar anume datorită faptului că ultimul i-a aplicat intenționat lui Gîțlan Alexandru mai multe lovituri cu un obiect contondent, cu suprafața limitată, de formă alungită, astfel că inculpatul și-a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut că acțiunile sale pot cauza urmările prejudiciabile stipulate.

Cât privește alegațiile avocatului Onică Boris precum că instanța de apel, la judecarea cauzei a respins demersul apărării referitor la audierea expertului și dispunerea expertizei repetate, instanța de recurs le consideră vădit neîntemeiate. Reieșind din concluziile expertului sa constatat că, acesta s-a expus asupra circumstanțelor apariției leziunilor corporale inclusiv și în urma căderii acestuia.

Colegiul penal de asemenea atestă că recurenții, de fapt, își exprimă dezacordul cu aprecierea probelor înfăptuită de către instanța de apel, însă motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală hotărârea contestată.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorii recursurilor, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de fond, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Colegiul penal consideră, că toate probele prezentate au primit o apreciere justă și concluziile instanței de apel rezultă din materialul factologic acumulat la prezenta cauză.

Astfel, instanțele ierarhic inferioare apreciind probele în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, au ajuns la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Gîtlan Liviu, deoarece în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(4) Cod penal.

Prin urmare, instanța de recurs conchide că nu se constată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.art.414-419 Cod de procedură penală, în consecință impunându-se declararea inadmisibilității recursurilor declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Gîtlan Liviu și de către avocatul Onică Boris în numele acestuia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 august 2018, în cauza penală privindu-l pe ***Gîtlan Liviu xxxx***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la 14 ianuarie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac